

Spominjam se z babico

Zakaj Mari ni bila bolj potrpežljiva z babico?

Jane McBride
(po resnični zgodbi)

Mari se je namrščila. Babica pripoveduje isto zgodbo. Spet.

Babica je pred več meseci prišla živet k Marini družini. Mari jo ima rada, a včasih je ob babici težko. Vedno znova pripoveduje iste zgodbe. Včasih konča, še preden začne zgodbo pripovedovati.

Mari je zavzdihnila. »Babica,« je rekla, »to zgodbo si mi že povedala.«

Babica je povescila pogled. »Sem jo res?«

»Da,« je rekla Mari. »Povedala si mi jo pred zgolj nekaj minutami.«

»Ne spomnim se,« je rekla babica. Videti je bila žalostna in zmedenena. Nato je vstala in odtavala nazaj v svojo sobo.

Mari je bilo žal, da je babico užalostila. Babica je dedkove smrti vse bolj pozablja. Nekoč je celo pustila prižgan štedilnik in je v kuhinji zanetila požar. Takrat sta mami in oči babico pripeljala s seboj, da bo živela z nami.

Mari je očeta našla v kuhinji. »Babico imam res rada, a utrujena sem od tega, da poslušam iste zgodbe. Zakaj si ne zapomni, da mi je to zgodbo povedala že milijonkrat?«

Očka se je nasmehnil. »Stavim, da je ni milijonkrat. Vem pa, da je težko. Babica je zbolela na možganih, zato stvari pozablja. S svojimi zgodbami se poskuša spomniti, kdo je.«

Mari je povescila glavo. Zakaj do babice ni bila bolj potrpežljiva? Babica je bila do nje vedno ljubeča. Rekla ji je »moja Mari«. Mari se je spomnila, kako je babici nekdanj pomagala saditi rože in pleti vrt.

Mari je potrkala na babičina vrata.

»Naprej,« je rekla babica.

Mari je odprla vrata. Babica je sedela na

stolu, v naročju pa je imela odprte svete spise.

»Babica, ali mi, prosim, poveš, kako sta se z dedkom pridružila Cerкви?« je vprašala Mari.

Babica se je ozrla navzgor. »Rada bi poslušala o dedku in meni?« je vprašala z upajočim glasom.

Mari je prisedla k babici. »Da. Rada bi slišala vse.« Mari je babico prijela za roko. »V mojem srcu imaš posebno mesto, babica. Vedno ga boš imela.«

Babica se je nasmehnila, se naslonila v stolu nazaj in začela pripovedovati zgodbo.

Mari je zgodbo velikokrat slišala, a tokrat ji ni bilo odveč oziroma ni bila nepotrpežljiva. Namesto tega je čutila ljubezen in občudovanje. Vedela je, da sta babica in dedek veliko žrtvovala, ko sta se v Nemčiji pridružila Cerкви. Stara starša sta se preselila daleč od doma, da bi bila blizu drugih članov Cerkve.

Babica je zgodbo zaključila in se nasmehnila. »Dobra deklica si, moja Mari.«

Mari je babico objela. »Hvala babica. Rada te imam.« ●

Zgodba se je zgodila v ZDA.